

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้างาน หอผู้ป่วย ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศูนย์ 17 แห่ง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 8 หอผู้ป่วย ได้แก่ หอผู้ป่วยอายุรกรรม หอผู้ป่วยโรคติดเชื้อ หอผู้ป่วยศัลยกรรม หอผู้ป่วย ออร์โธปิดิกส์ หอผู้ป่วยสูติ-นรีเวชกรรม หอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม หอผู้ป่วยจักษุ และ หอผู้ป่วย โสต ศอ นาสิก ยกเว้นงานหอผู้ป่วยหนัก และหอผู้ป่วยพิเศษ จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 324 คน กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วยของงาน หอผู้ป่วยทั้ง 8 งานในโรงพยาบาลศูนย์ทั้งหมดจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดขนาดตัวอย่างประชากรโดยใช้ตารางของเครวี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้ตัวอย่างประชากรจำนวน 181 คน แต่เพื่อลดความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มผู้วิจัย ได้กำหนดขนาดตัวอย่างประชากรเป็น 210 คน
2. กำหนดขนาดตัวอย่างประชากรจากโรงพยาบาลศูนย์ 17 แห่ง โดยการเลือกตาม สัดส่วนประชากรจริงของแต่ละโรงพยาบาล ดังนี้

โรงพยาบาล	ประชากร	ตัวอย่างประชากร
1. โรงพยาบาลศูนย์สระบุรี	15	10
2. โรงพยาบาลศูนย์ชลบุรี	19	12
3. โรงพยาบาลพระปกาเกล้า จันทบุรี	18	12
4. โรงพยาบาลมหาราชนครราชธานี	26	17
5. โรงพยาบาลสราญพิประสังค์ อุบลราชธานี	35	23
6. โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น	14	9
7. โรงพยาบาลศูนย์อุดรธานี	20	13
8. โรงพยาบาลศูนย์ลำปาง	18	12
9. โรงพยาบาลเชียงรายประจำที่	16	10
10. โรงพยาบาลสวรรค์ประจำที่ นครสวรรค์	14	9
11. โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก	18	12
12. โรงพยาบาลศูนย์ราชบุรี	10	6
13. โรงพยาบาลศูนย์นครปฐม	15	10
14. โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช	16	10
15. โรงพยาบาลศูนย์สุราษฎร์ธานี	24	15
16. โรงพยาบาลหาดใหญ่	23	15
17. โรงพยาบาลศูนย์ยะลา	23	15
รวม	324	210

ตารางที่ 6 ตัวอย่างประชากรจำแนกตามโรงพยาบาล

3. ทำบัญชีรายชื่อหัวหน้าหอผู้ป่วยจำแนกตามโรงพยาบาลแล้วทำการสุ่มตัวอย่างประชากร
จากรายชื่อด้วยวิธีการจับฉลากให้ได้ประชากรครบตามจำนวน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้าง
ดังนี้

1. ศึกษาด้านคว้าจากเอกสาร วารสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง
ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ

2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามทั้ง 5 ชุด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชุดที่ 1 สถานที่ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่างประชากร เป็นแบบสอบถาม แบบเติมคำ
และเลือกตอบ

ชุดที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งของหัวหน้า
หอผู้ป่วย

ชุดที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคลของหัวหน้าหอ
ผู้ป่วย

ชุดที่ 4 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ต่อความยิดมั่นต่องานในกลุ่มวิชาชีพ

ชุดที่ 5 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ต่อสัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน

เครื่องมือชุดที่ 2 ถึงชุดที่ 5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ชนิด 5 อันดับ ชั้นเปลี่ยนจากคะแนนได้ดังนี้

หมายเลขอ 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความนี้เป็นความจริงทั้งหมด หรือเกิดขึ้น
อย่างสม่ำเสมอ หรือเห็นด้วยกับข้อความนี้โดยไม่มีข้อ
โต้แย้ง

หมายเลขอ 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่า ข้อความนี้เป็นความจริง หรือเกิดขึ้นจริง
หรือเห็นด้วยกับข้อความนี้ แต่มีข้อยกเว้นหรือมีข้อโต้แย้ง
เพียงเล็กน้อย

หมายเลขอ 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่า ข้อความนี้เป็นความจริง หรือเกิดขึ้นจริง
เพียงครั้งเดียว หรือผู้ตอบไม่แน่ใจมากว่าจะมีความคิดเห็น
อย่างไรต่อเรื่องนี้

หมายเลขอ 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความนี้ไม่เป็นความจริงเป็นส่วนใหญ่ หรือ
เกิดขึ้นจริงเพียงส่วนน้อย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้

หมายเลขอ 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความนี้ไม่เป็นความจริงทั้งหมด หรือไม่
เคยเกิดขึ้นเลย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การให้คะแนนพิจารณาจากข้อความที่เป็นบวก หรือลบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าข้อความเป็นบวก

ถ้าข้อความเป็นลบ

เลือกหมายเลขอ 1 ให้ 1 คะแนน

เลือกหมายเลขอ 1 ให้ 5 คะแนน

เลือกหมายเลขอ 2 ให้ 2 คะแนน

เลือกหมายเลขอ 2 ให้ 4 คะแนน

เลือกหมายเลขอ 3 ให้ 3 คะแนน

เลือกหมายเลขอ 3 ให้ 3 คะแนน

เลือกหมายเลขอ 4 ให้ 4 คะแนน

เลือกหมายเลขอ 4 ให้ 4 คะแนน

เลือกหมายเลขอ 5 ให้ 5 คะแนน

เลือกหมายเลขอ 5 ให้ 1 คะแนน

การแปลผลคะแนนที่ได้จากการวัดตัวแปรเกณฑ์ คือ การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกัน
ทำงาน (แบบสอบถามชุดที่ 5) นั้น ให้ความหมายของคะแนน ดังนี้ (ประคง บรรณสูตร, 2528)

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน
อยู่ในระดับสูงสุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน
อยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงาน
อยู่ในระดับระดับต่ำ

คงແນນເຄລີຍຮະຫວ່າງ 1.00-1.49 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານ
ອຸໍ່ໃນຮະດັບຕໍ່ມາກ

ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານໃນຮູ່ປອງຄະແນນດີບໂດຍເຖິງ
ກັບເກຫຼືກະແນນຂ້າງຕັນ ເປັນດັ່ງນີ້

1. ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານກັບແພຍ໌

ຄະແນນຮະຫວ່າງ 175.5-195.0 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານ
ກັບແພຍ໌ອຸໍ່ໃນຮະດັບສູງສຸດ

ຄະແນນຮະຫວ່າງ 136.5-175.4 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານ
ກັບແພຍ໌ອຸໍ່ໃນຮະດັບສູງ

ຄະແນນຮະຫວ່າງ 97.5-136.4 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານ
ກັບແພຍ໌ອຸໍ່ໃນຮະດັບປານກລາງ

ຄະແນນຮະຫວ່າງ 58.5-97.4 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານ
ກັບແພຍ໌ອຸໍ່ໃນຮະດັບຮະດັບຕໍ່

ຄະແນນຮະຫວ່າງ 39.0-58.4 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານ
ອຸໍ່ໃນຮະດັບຕໍ່ມາກ

1.1 ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານກັບແພຍ໌ດ້ານກາຣ່ວມຮັບຮູ້ເປົ້າໝາຍ

ຄະແນນຮະຫວ່າງ 45-50 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານກັບ
ແພຍ໌ດ້ານກາຣ່ວມຮັບຮູ້ເປົ້າໝາຍອຸໍ່ໃນຮະດັບສູງສຸດ

ຄະແນນຮະຫວ່າງ 35-44 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານກັບ
ແພຍ໌ດ້ານກາຣ່ວມຮັບຮູ້ເປົ້າໝາຍອຸໍ່ໃນຮະດັບສູງ

ຄະແນນຮະຫວ່າງ 25-34 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານກັບ
ແພຍ໌ດ້ານກາຣ່ວມຮັບຮູ້ເປົ້າໝາຍອຸໍ່ໃນຮະດັບປານກລາງ

ຄະແນນຮະຫວ່າງ 15-24 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານກັບ
ແພຍ໌ດ້ານກາຣ່ວມຮັບຮູ້ເປົ້າໝາຍອຸໍ່ໃນຮະດັບຕໍ່

ຄະແນນຮະຫວ່າງ 10-14 ໝາຍຄົງ ກາຣັບຮູ້ສົມພັນຂອກພາບໃນກາຣ່ວມກັນກຳຈານກັບ
ແພຍ໌ດ້ານກາຣ່ວມຮັບຮູ້ເປົ້າໝາຍອຸໍ່ໃນຮະດັບຕໍ່ມາກ

1.2 การรับรู้สัมผัสระบบในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านการยอมรับลิเกชีในการตัดสินใจนิจฉัยอยู่ใน

ตัดสินใจนิจฉัย

คะแนนระหว่าง 36-40 หมายถึง การรับรู้สัมผัสระบบในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านการยอมรับลิเกชีในการตัดสินใจนิจฉัยอยู่ในระดับสูงสุด

คะแนนระหว่าง 28-35 หมายถึง การรับรู้สัมผัสระบบในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านการยอมรับลิเกชีในการตัดสินใจนิจฉัยอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 20-27 หมายถึง การรับรู้สัมผัสระบบในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านการยอมรับลิเกชีในการตัดสินใจนิจฉัยอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 12-19 หมายถึง การรับรู้สัมผัสระบบในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านการยอมรับลิเกชีในการตัดสินใจนิจฉัยอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 8-11 หมายถึง การรับรู้สัมผัสระบบในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านการยอมรับลิเกชีในการตัดสินใจนิจฉัยอยู่ในระดับต่ำมาก

ข้อมูล

คะแนนระหว่าง 40.5-45.0 หมายถึง การรับรู้สัมผัสระบบในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลอยู่ในระดับสูงสุด

คะแนนระหว่าง 31.5-40.4 หมายถึง การรับรู้สัมผัสระบบในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 22.5-31.4 หมายถึง การรับรู้สัมผัสระบบในการร่วมกันทำงาน

กับแพทย์ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 13.5-22.4 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 9.0-13.4 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลอยู่ในระดับต่ำมาก

1.4 การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านบรรยายกาศการสื่อสาร

คะแนนระหว่าง 54-60 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านบรรยายกาศการสื่อสารอยู่ในระดับสูงสุด

คะแนนระหว่าง 42-53 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านบรรยายกาศการสื่อสารอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 30-41 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านบรรยายกาศการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 18-29 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านบรรยายกาศการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 12-17 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับแพทย์ด้านบรรยายกาศการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำมาก

2. การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ

คะแนนระหว่าง 126-140 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ อยู่ในระดับสูงสุด

คะแนนระหว่าง 98-125 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ อยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 70-97 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 42-69 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ อยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 28-41 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ อยู่ในระดับต่ำมาก

2.1 การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านการร่วมรับรู้เป้าหมาย

คะแนนระหว่าง 27-30 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านการร่วมรับรู้เป้าหมายอยู่ในระดับสูงสุด

คะแนนระหว่าง 21-26 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านการร่วมรับรู้เป้าหมายอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 15-20 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านการร่วมรับรู้เป้าหมายอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 9-14 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านการร่วมรับรู้เป้าหมายอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 6-8 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านการร่วมรับรู้เป้าหมายอยู่ในระดับต่ำมาก

2.2 การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านการยอมรับลิทธิ์

ในการตัดสินวินิจฉัย

คะแนนระหว่าง 22.5-25.0 หมายถึง การรับรู้สัมพันธภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านการยอมรับลิทธิ์ใน การตัดสินวินิจฉัยอยู่ในระดับสูงสุด

คะแนนระหว่าง 17.5-22.4 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกัน^{ทำงานกับบุคคลากรอื่น ๆ ด้านการยอมรับลิขสิทธิ์ใน การตัดสินใจจัดอยู่ในระดับสูง}

คะแนนระหว่าง 12.5-17.4 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกัน^{ทำงานกับบุคคลากรอื่น ๆ ด้านการยอมรับลิขสิทธิ์ใน การตัดสินใจจัดอยู่ในระดับปานกลาง}

คะแนนระหว่าง 7.5-12.4 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกัน^{ทำงานกับบุคคลากรอื่น ๆ ด้านการยอมรับลิขสิทธิ์ใน การตัดสินใจจัดอยู่ในระดับต่ำ}

คะแนนระหว่าง 5.0-7.4 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกัน^{ทำงานกับบุคคลากรอื่น ๆ ด้านการยอมรับลิขสิทธิ์ใน การตัดสินใจจัดอยู่ในระดับต่ำมาก}

2.3 การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคคลากรอื่น ๆ ด้านการแลกเปลี่ยน

ความรู้และข้อมูล

คะแนนระหว่าง 22.5-25.0 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกัน^{ทำงานกับบุคคลากรอื่น ๆ ด้านการแลกเปลี่ยน ความรู้และข้อมูลอยู่ในระดับสูงสุด}

คะแนนระหว่าง 17.5-22.4 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกัน^{ทำงานกับบุคคลากรอื่น ๆ ด้านการแลกเปลี่ยน ความรู้และข้อมูลอยู่ในระดับสูง}

คะแนนระหว่าง 12.5-17.4 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกัน^{ทำงานกับบุคคลากรอื่น ๆ ด้านการแลกเปลี่ยน ความรู้และข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง}

คะแนนระหว่าง 7.5-12.4 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกัน^{ทำงานกับบุคคลากรอื่น ๆ ด้านการแลกเปลี่ยน ความรู้และข้อมูลอยู่ในระดับต่ำ}

คะแนนระหว่าง 5.0-7.4 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกัน^{ทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลอยู่ในระดับต่ำมาก}

2.4 การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านบรรยายกาศการลือสารอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 54-60 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านบรรยายกาศการลือสารอยู่ในระดับสูงสุด

คะแนนระหว่าง 42-53 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านบรรยายกาศการลือสารอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 30-41 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านบรรยายกาศการลือสารอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 18-29 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านบรรยายกาศการลือสารอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 12-17 หมายถึง การรับรู้สัมผัสนภาพในการร่วมกันทำงานกับบุคลากรอื่น ๆ ด้านบรรยายกาศการลือสารอยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนการแปลผลคะแนนตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจส่วนบุคคล และการรับรู้ต่อความเชิดมั่นต่อ กันในกลุ่มวิชาชีพนี้ ผู้วิจัยแปลความหมายในรูปค่าคะแนนโดยวิธีการแจกแจงความถี่แบบเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม คือ สูง ปานกลาง ต่ำ (รายละเอียดขึ้นตอนการแจกแจง และตัวอย่างการคำนวณในภาคผนวก ค) ได้ดังนี้

1. พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่ง

คะแนนระหว่าง 134-180 หมายถึง พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งอยู่ใน

ระดับสูง

คะแนนระหว่าง 85-133 หมายถึง พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 36-84 หมายถึง พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยตำแหน่งอยู่ในระดับต่ำ

2. พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยส่วนบุคคล

คะแนนระหว่าง 118-160 หมายถึง พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยส่วนบุคคลอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 75-117 หมายถึง พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 32-74 หมายถึง พฤติกรรมพัฒนาฐานอำนาจโดยส่วนบุคคลอยู่ในระดับต่ำ

3. การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อภัณฑ์ในกลุ่มวิชาชีพ

คะแนนระหว่าง 71-95 หมายถึง การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อภัณฑ์ในกลุ่มวิชาชีพอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 45-70 หมายถึง การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อภัณฑ์ในกลุ่มวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 19-44 หมายถึง การรับรู้ต่อความยึดมั่นต่อภัณฑ์ในกลุ่มวิชาชีพอยู่ในระดับต่ำ

คุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยหาความตรงตามเนื้อหา และความเที่ยงของเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขในชั้นเราก แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการบริหารการพยาบาลทั้ง

ในสถานที่การศึกษาและในคลินิกจำนวน 13 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องของ การวัดและความเหมาะสมของภาษา นำกลับมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาโดยถือ เกณฑ์การยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิร้อยละ 80 หรือได้รับการยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิ 11 ท่าน ผู้วิจัย ตัดชื่อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิยอมรับตรงกันเมื่อยิ่ง 11 ท่านออกจำนวน 30 ข้อ ปรับภาษาและข้อความ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ข้อ เป็นชื่อคำถามในเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมพัฒนาอ่อนน้ำจ โดยตำแหน่งชื่อที่ 11, 24 และ 26

2. การหาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) นำเครื่องมือที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่คล้ายคลึงกับตัวอย่างประชากรที่โรงพยาบาลราชวิถี และ โรงพยาบาลเลิดสิน จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของเครื่องมือชุดที่ 2 ถึงชุดที่ 5 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfaของครอนบาก (Cronbach Alpha Coefficient) (ประดง บรรณสุต, 2528) ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยง	
	ทดลองใช้	เก็บรวบรวมข้อมูล
ชุดที่ 2 พฤติกรรมพัฒนาอ่อนน้ำจ โดยตำแหน่ง	.87	.85
ชุดที่ 3 พฤติกรรมพัฒนาอ่อนน้ำจส่วนบุคคล	.94	.94
ชุดที่ 4 การรับรู้ต่อความขัดมึนต่อ กันภายในกลุ่มวิชาชีพ	.81	.87
ชุดที่ 5 การรับรู้สัมผัสรภาพในการร่วมกันทำงาน	.92	.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทำบัญชีรายชื่อตัวอย่างประชากรในการวิจัย
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ทั้ง 17 แห่ง เพื่อขอ

อนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ติดต่อเป็นการส่วนตัวกับหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลของโรงพยาบาลศูนย์แต่ละแห่งเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือแจ้งแก่ประชากรตัวอย่างเพื่อความเข้าใจในการตอบแบบสอบถาม

4. มอบแบบสอบถามผ่านทางหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลหรือส่งแบบสอบถามไปยังประชากรตัวอย่างทั้งหมด 210 ชุด และให้ส่งคืนมาอีก 3 สัปดาห์ เช่นเดียวกัน ติดตามพร้อมส่งแบบสอบถามชุดใหม่ไปอีก 2 ครั้งเมื่อเลิกกำหนด รวมเวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2534 ถึงวันที่ 12 มีนาคม 2534 ได้แบบสอบถามกลับมาจำนวน 198 ชุด

5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ตัดแบบสอบถามชุดที่ไม่สมบูรณ์ทิ้งเหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 194 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.4 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด กำหนดรหัสของแบบสอบถามและของข้อมูลทั้งหมด แล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างประชากรมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS_x (Statistical Package for the Social Science) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. หาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรยากรณ์ และตัวแปรเกณฑ์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. หาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรยากรณ์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเฟียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์เทียบดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์ (r) ดังนี้ (ประมาณสูตร, 2525)

ค่าระหว่าง + 0.70-1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
ค่าระหว่าง + 0.30-0.69	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ค่าระหว่าง + 0.00-0.29	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

4. หากลุ่มตัวแปรภายนอกที่สามารถพยากรณ์การรับรู้สัมผัสนิยมในการร่วมกันทำงานกับแพทช์ และ กับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าห้องพื้นที่ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) (Kerlinger and Pedhauzer, 1973) ตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 4.1 หากลุ่มตัวแปรที่ได้มาจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรภายนอกที่สามารถพยากรณ์ กับตัวแปรเกณฑ์
- 4.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ที่คำนวณได้
- 4.3 คำนวณค่าเอฟรวม (Overall F - test) เพื่อทดสอบว่าตัวแปรภายนอกที่สามารถพยากรณ์ ส่วนภายนอกที่ได้อ่านมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่
- 4.4 คำนวณค่าที (t) เพื่อทดสอบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรภายนอกที่คำนวณจาก คะแนนดิบ (b) ของตัวแปรภายนอกที่ต่อไปนี้
- 4.5 สร้างสมการพยากรณ์การรับรู้สัมผัสนิยมในการร่วมกันทำงานกับแพทช์ และ กับบุคลากรอื่น ๆ ของหัวหน้าห้องพื้นที่ ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้นตอน